

متن پرسش

سلام علیکم: خدا قوت. یک مدت دغدغه ای دارم که مدتی درگیرش هستم. لطفا راهنمایی کنید. با توجه به خصوصیت و قدرت نفس بر اینکه همزمان در یک لحظه هم می بیند و هم می شنود و هم می نویسد و هم فکر می کند و هم حرف می زنیم و شاید پای خود را هم تکان دهیم، و در تمام این امور نفس بطور کامل و تمام حضور دارد آیا می توان گفت همزمان دو کار را با حضور و توجه انجام داد. مثلاً ما خانمها (به علت کمبود وقت) آیا همزمان می شود با کارهای خانه (ظرف شستن و سبزی پاک کردن و جارو کردن که برای نفس ملکه شده)، به صوتهای شما و دیگر بزرگان در باب معرفت نفس گوش کرد؟ یا این باعث عدم حضور و توجه می شود و باعث عدم توحید می گردد. چگونه است که بزرگانی در حین انجام کاری، نماز نافله و یا مستحبات دیگری (ذکر و صلوات) انجام می دادند و مصداق لا یشغله فعل عن فعل می شدند. چگونه می توان به این مقام لایشغله رسید؟ لطفا بطور واضح برایم روشن کنید که سخت درگیرم. حلال کنید. خدا خیرتان دهد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به توحید فکر کنید که جامع همه‌ی اسماء است در عین یگانگی. هر اندازه انسان توجه توحیدی خود را با عبور از تعلقات دنیایی رشد دهد، کاری او را از کاری باز نمی‌دارد زیرا همه‌ی کارها را در وجه توحیدی خود می‌بیند یعنی دستش در کار، و دلش با یار است. کافی است شما در عین مثلاً ظرفشویی دل‌تان را در بستر توحید محفوظ بدارید، آن وقت می‌توانید به آن صوت‌ها هم گوش فرا دهید. موفق باشید